

(Eberlin); i 3die Afdeling til Formand Rigsdagsmanden for Svendborg Amts 3die Valgkreds (Vesjen) og til Secretair Rigsdagsmanden for Maribo Amts 2den Valgkreds (Krogsh), og i 4de Afdeling til Formand Rigsdagsmanden for Kjøbenhavns 6te Valgkreds (Blizen-Vinecke) og til Secretair Rigsdagsmanden for Randers Amts 4de Valgkreds (Kraiberg).

Jeg skal dernæst bringe i Thingets Erindring, at Beretningen fra Statsrevisorerne angaaende det for Finantsaaret 1857—58 for Kongerigets Vedkommende afslagne Statsregnskab i forrige Session blev fremlagt og ifølge tagen Beslutning først gjort til Gjenstand for Behandling i Landstthinget. Sagen blev imidlertid ikke i forrige Session bragt tilende, og Behandlingsmaaden af den vil derfor nu paany være at vedtage. Det Forslag, jeg i saa Henseende skal fremsætte, gaaer ud paa, at Thinget vil vedtage den samme Behandlingsmaade, som tidligere er bleven bragt i Anvendelse med Hensyn til Statsrevisorernes Beretninger, og som bestaaer i, at Thingenes Formænd afgjøre, i hvilket Thing Sagen først skal behandles, at der derefter nedsettes et Udvalg paa 5 Medlemmer, og at Sagen endelig undergives 2de Behandlinger, saaledes at Forretningsordenens Regler for et Lovforslags 2den Behandling bringes til Anvendelse ved 1ste, og Reglerne for et Lovforslags 3die Behandling ved 2den Behandling.

Dette Forslag skal jeg sætte paa Dagsordenen for et følgende Møde.

Efter Dagsordenen gif man derpaa til 1ste Behandling af: Udlaast til Lov, angaaende Ophævelse af den, til den saakaldte Krogaard i Nordby paa Den Fæng knyttede Eneret til Værtshushold og Handel med Drikkevarer i Nordby Sogn. (Lovudkastet findes i Udhang A.

Tscherning. Jeg troer, det er en meget heldig Idee, der ligger til Grund for dette Lovudkast. Men jeg maa dog gjøre opmærksom paa, om det er rigtigt at lade den Sum, som fra Statens Side kan gives for den omhandlede Eneret, staae, som i Lovudkastet, ubegrændset hen. Det forekommer mig nemlig ikke, at det er afgjort, at denne Eneret er et reelt Privilegium, men derimod, at den hidtil kun har bestaaet efter gjentagen fornyet Bevilling ved hvert Regjeringsffiste, som Tilfældet er med alle Arter Bevillinger af tilsvarende Beskaffenhed. Jeg for min Person vil imidlertid albrig tilraade, at gjøre en streng Anvendelse af denne Omstændighed; men den maa dog i det Mindste komme i Betragtning ved Fastsættelsen af den Priis, Staten kan give i det enkelte Tilfælde, og jeg skulde derfor ønske at høre af den ærede Minister, om der vilde være Noget iveien for, at man i § 2 satte en Begrændsning, en Sum, der maatte være den højeste, Regjeringen turde give for denne Eneret.

Indenrigsministeren ad interim: Det vil naturligtvis komme an paa Størrelsen af den Sum, man sætter; bliver den nogenlunde rundelig, skjønner jeg ikke, der kan være nogen Betænkelighed derved; sættes den derimod meget knap, kunde det jo let medføre, at det, der er tilfattet ved Loven, ikke vilde opnaaes.

Tscherning: Intet skulde være mig fjævere, end om den ærede Minister selv vilde nævne den Sum, som han maatte ansee for nogenlunde rimelig. Kan han ikke gjøre det i dette Dieblis, kunde det jo vente til Sagens anden Behandling, eller, hvad der vist var det ønskeligste, den ærede Minister kunde maastee stille et Endringsforslag til Sagens anden Behandling, for at vi der kunde undgaae at forsinke Loven ved Nedsettelsen af et Udvalg.

S. Sage: Jeg troer ikke, at der er nogen Tvivl om, at der virkelig eksisterer et reelt Privilegium hvad Værtshusholdet angaaer. Jeg har nemlig for nogen Tid siden havt Leilighed til at gjøre mig bekendt med de vedrørende Aktstykker, og det Indtryk, jeg